

[Aage Fogh.]

tier skal søge at overbyde hinanden i velgørenhed overfor de ledige, er for alle parter, synes jeg, utiltalende og uheldigt, og derfor tilstræbte vi ved vor medvirken til ændringen af arbejdsløshedsloven i 1950 at nå et resultat, hvorefter det i sandhed kunne siges, at der var skabt mulighed for, at arbejdsløshedskasserne kunne opbygge en økonomi, der kunne bære.

Nu påstås det både fra socialdemokraterne og fra kommunisterne, at der trods de ændringer, der blev gennemført i 1950 — der vistnok, såvidt jeg kan vurdere, kan anslås til at have en værdi for arbejdsløshedskasserne på mellem 30 og 40 mill. kr. —, alligevel råder den tilstand indenfor arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, at den ikke vil være i stand til at yde det offer, den skal bringe, hvis det lovforslag, der er fremsat af den højtærede socialminister, gennemføres i praksis. Det er beklageligt, om det er rigtigt, og derfor ønsker jeg i det udvalg, der nu skal nedsættes, at få en række oplysninger, der bl. a. skal vise, hvordan den økonomiske stilling er indenfor de forskellige kasser. Hvis det da viser sig, hvad jeg i og for sig venter, at måske arbejdsmændenes kasse og eventuelt et par andre er de eneste, der er ude i økonomiske vanskeligheder, synes jeg, der er noget der tyder på, at vi ikke er nået til bunds i det arbejde, vi gennemførte i 1950, og så må vi undersøge, hvad der er at gøre. Jeg vil tro, at en af årsagerne til de vanskeligheder, arbejdsmændene har, er, at arbejdsmændenes kasse er blevet en opsamlingskasse. Det er vist næsten ligegyldigt, hvilket erhverv en eller anden af vore medborgere, der ikke kan klare sig, har: han ender som arbejdsmand. Hvis dette er rigtigt, kan det være, at der derved pålægges arbejdsmændene en meget stor byrde i forhold til andre.

Altså, hvis de hypoteser, jeg her har dannet mig, er rigtige, vil jeg tro, vi skal tilstræbe at finde en form, der betinger, at vi for arbejdsmændenes kasse kan få den samme tilstand, som jeg mener vi har indenfor langt de fleste af de andre arbejdsløshedskasser, så det vil være forsvarligt fra rigsdagens side at sige: nu er der lagt et sådant grundlag, at økonomien kan holde, og nu skal der ganske ekstraordinære forhold til, for at vi fremtidig skal stilles overfor det, vi nu har været stillet overfor i en årække, at man, såsnart vinteren begynder at melde sig og arbejdsløsheden begynder at indfinde sig, kommer og skal have ekstraordinær understøttelse

Jeg tror, man vil forstå efter disse ud-

talelser, at jeg er mest tiltalt af regeringens forslag. Jeg ønsker at få det indarbejdet som et fast led i lovgivningen, og skulle det vise sig ved de undersøgelser, der foretages, at der er visse kasser, der ikke kan bære denne øgede omkostning, vil jeg være villig til at drøfte de ændringer, der da muligvis må indføres, for at vi kan få den samme linie for alle kasser, så vi med sandhed kan sige, at nu er der lagt et grundlag, der kan bygges på.

Evald Christensen: I min gruppe ser vi helst, hvad der kommer frem ved udvalgsbehandlingen, inden vi eller i alt fald jeg kan tage endelig stilling til sagen. Dermed kunne jeg standse og blot anbefale, at man får udførligere oplysninger i udvalget, hvad jeg også ved vi kan få. Jeg kan altså ikke på forhand slutte mig til regeringens forslag, for jeg finder, at der er adskillige træk i det af det ærede medlem hr. Strøm fremsatte forslag, som vi i alt fald må tage stærkt hensyn til. Med disse udtalelser skal jeg anbefale forslagene til udvalgsbehandling.

Lynnerup Nielsen: Der foreligger nu hele tre lovforslag om brændselshjælp til arbejdsløse, og man må derfor håbe, at det ikke går i denne samling, som det gik i sidste samling, at der overhovedet ikke bliver nogen brændselshjælp til de arbejdsløse. De arbejdsløse venter denne brændselshjælp, og det er jo også forståeligt. Vanskelighederne — for ikke at sige umuligheden — ved at klare dagen og vejen for den arbejdsløse er jo forværret fra måned til måned. Priserne har på alle områder været stigende; alle livsfornödenheder er steget i sommer igen. Der er næsten ikke den ting, som ikke stiger; selv huslejen, der tidligere har ligget fast, stiger. Det er derfor forståeligt, at tusinder af arbejdsløse ser hen til, at der i denne vinter ydes dem en brændselshjælp og en brændselshjælp af en sådan størrelse, at den virkelig sikrer dem varme i kakkelovnen. Det vil vel være naturligt, at en brændselshjælp til de arbejdsløse bliver af en sådan størrelse, at den så nogenlunde dækker den udgiftspost, der vil medgå hertil, så meget mere som ingen, der er arbejdsløs, med de nuværende usle, lave understøttelser vil være i stand til at udrede udgiften til det nødvendige brændsel af selve understøttelsen. Understøttelsen, der for en forsørger kun udgør omkring 60 kr. pr. uge, er jo i sig selv et altfor ringe beløb til at leve nogenlunde anstændigt for. Det kan kun blive en hungertilværelse, og derfor kan det kun betyde